

ΧΡΙΣΤΟΣ,

ἐν Τύπῳ

ΣΑΜΨΩΝΟΣ

παραχθείς,

ἐν λόγῳ,

ἐν τῷ Ἀθηναίῳ Νωρικῷ

δημοσίῳ εἰρημένῳ,

πρὸς Ἐ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΟΥΣΤΟΥ ΑΦΗΗΡΟΥ,

Ἡρωλζβέργα - Νωρικῆ,

Ἐνιαυτῷ τῷ Παρθενογονίας χιλιοσῷ, ἑξακοσιοσῷ,

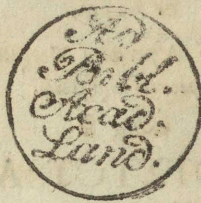
ἐννενηκοσῷ, μηνὸς τῷ Ἀπριλίῳ ἡμέρᾳ

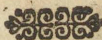
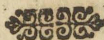
εἰκοσῇ ἐνάτῃ.

Τύποις τῷ Χριστιανῶν Σιγισμάνδου Φρωβεργίς, Ἰῆ ἐν τῇ Διεσσίμῳ
Νωριμβέργῳ Χαλκογράφῳ.

X P I E T O R

Z A M M E N S E T Z

Μεγαλοπρεπέστε Κύριε
ΑΚΑΔΗΜΙΑΡΧΑ,

Ευγενέστατε Κύριε
ΠΟΛΙΤΑΡΧΑ,

Επιφανέστατοι καὶ Ευκλεέστατοι
ΠΑΤΕΡΕΣ

Ακαδημικοί,

Κύριοι, Προσάτω τε, καὶ Διδάσκαλοι Σεβασμιώτατοι,
 Καὶ Σύ, ὡς τῆς Ευχρείας τε καὶ Ευμαθείας αὐγῆς λαμπρότατε-
 λοιπῶν Ἀκροᾶτῶν Στέφανε.

φη Κωμικός τις· χρόνον πάντα γίνεσθαι καὶ κρῖνε-
 σθαι. Ωπὲρ αἰνίττεσθαι ἐδόκει, τὸ χρόνον εἶναι
 ὡς χειραγωγὸν πρὸς τὸ πρᾶττεν καὶ διεῖσθαι
 τὰ ἕκαστα, πρὸς ἃν ἐνεργῶμεν. Καίπερ γὰρ ἐνίοτε
 τοῖς ῥήτοσιν ὀρυκτὰ ἔλη πρὸς τὸ λέγειν καθ'
 ἀπάντων ἀνέωκται, ἀλλ' ἐν ὁ χρόνον μάλιστα ὑ-
 πάρχει, ὅσιν τῆσιν ἀπὸ τῶν ἐκείνων, ἐὰν αὐτῶν καλῶς πρᾶττεν βέ-
 λωνται, ἐς τὸ πρῶτον τὸ ὄσον πρᾶττεσθαι δάξει. Ἡδὲ ὁ χρόνον ἐστίν,
 ὅς ἡμᾶς ἐν τῶ παρόντι προκαλίζει πρὸς ἄλλων, ἐφ' ὧν τὸ ὄπτιμέ-
 λειαν ἔχομεν, πρὸς τὸ δοξολογεῖν Χριστόν, τὸ Σωτῆρα ἡμῶν, καὶ
 τὸ αὐτῶν εἰκόνα τῆσιν Δεσποῖα ἐσφραγίζει. Χρόνον νῦν, ἐν ὧ ὁ
 χορὸς τῆσιν Εκκλησίας τὸ δόξαν Χριστοῦ ψάλλει ὑμνοῖσιν καὶ ᾠδαῖσιν. Ο-

μοίως οἱ Κήρυκες ἄγιον τὸ πᾶν ἔξοδον αὐτῶ ἐν ποικίλοις καὶ ἐκλέκταις τύποις τοῖς ὄμμασιν ἡμῶν παρέχουσιν. Ὡν πινὰς (ὁδοῦ κησε γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἔστιν ἡ Ἰησοῦν ἐσχυρωμένον πάντῃ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν εἰκονογραφεῖν, ἵνα ἡ μνημοσύνη αὐτῶ, ἐν ὧγε ὁ βίῳ ἡμῶν ἀνανεῖται, εἰδέποτε ἀπόληται) παλαιὰ ἡ Διαθήκη πολλὰς καὶ ἰκανὰς ἐκπεριζέται. Καὶ μὲν εἰκότως πρῶτα τότε ἅγιός ἐστιν ὁ Ἰσαὰκ, ὡς τῶ Πατρὸς Ἀβραὰμ Ἰππυτῆ, ἀληθέςτον ὁμοιωτῆ πρὸς τῶ Σωτῆρ ἐσχυρώσεως ἢ θανάτου τύπον ἀναφαίνων. Ὅσα γὰρ τῷ Ἰσαὰκ συμβεβήκει, αὐτὰ μονογενὲς τῷ Σωτῆρι συμβεβηκέναι, ἀγαθὰ ἢ Γραφῆ Διὰ βραβυαῖο. Ὡσπερ γὰρ τῷ Θεῷ πάλαι εὐδόκησε, ἢ Ἀβραὰμ ἢ Ἰσαὰκ Ἰουσιάζειν. Οὕτως αὐτῶ τὸ ἔροπον ὁ Χριστὸς, κατ' αἰωνίως τῶ πατρὸς ἡλίμα δικαιοπάριον, τῷ θανάτῳ παρεδέδοτο. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰσαὰκ τῷ Ἀβραὰμ ἡὸς ἦν ὑπὲρ τῶ Ἰσμαὴλ ἡραπημένῳ. Ὡσαύτως ὁ Χριστὸς αἰωνίῳ τῷ Πατρὶ γέρονε Φίλιππῳ ὑπὲρ ἀπάντων ἄλλων, εἰς ἀναγεννήκει Διὰ ἀληθείας λόγον, οἱ μὲν ποι τῷ Θεῷ ἀάρεστοί ἐῖσιν, ἀλλ' ἔξω τῶ τῶ ἀραπητῶ ποιῶται εἶναι ἢ μὴ ἡδύνηθῆσαν. Καὶ εἰς ὑπακοὴν ἰσὺ ἀμφοτέρῳ παρέχῃκεν. Καὶ ὁ μὲν, εἰς ἀναβαλλόμενῳ, τῷ Πατρὶ ἐκοντὶ εἶπετο, ἔξυλα γε εἰαυτῷ Ἰππιβιβάζεοθ, μᾶλλον ἢ εἰαυτῶ δεδεμένον πῶς ἔξυλοις Ἰππιπειῖοθ ὑπέφερεν. Ὁ ἢ, καὶν ἀδικώτατον τὸ ἐχθρῶν βιασμὸν ὑπεκδραμεῖν ἡδύνατο, εἰς ἡπὸν γέρονε τῷ Πατρὶ ὑπέθετο μέχρι θανάτου, θανάτου ἢ σαρξῶ. Προσέειπε ὁ Ἰσαὰκ εἰ μὲν αὐτὸς τὸ σαρρὸν, τρεῖσιν, πᾶ ἔξυλα, ὑπὸ τῶ Πατρὸς προσδεθέντα, ἐπεβάλετο, ἀλλὰ παρ' ἐκείνης Ἰππιβεβλημένα, πετλοπὶ θυμῷ βεβασκεν. Ὁμοίως ὁ χριστὸς, ὡς ἀθώοτατο, σὺν αὐτὸς ἅγιος ἰῶ ἰεῖ σαρξῶ, ἀλλὰ τὸ ἰεῖ Πατρὸς ἐπίησε βέλημα, ὡς εἰαυτῶ ἐν τῷ κήπῳ παπεινῶς ὑπέβαλε, λέγων. Οὐχ ὡς ἐγὼ ἡλώ, ἀλλ' ὡς Σὺ. Ἰσπερον, καθῶς ὁ Ἰσαὰκ, τῶ τὸ μαχαίρας σῖματῳ καὶ ἰεῖ θανάτου κινδυνέματῳ ἀφεθείς, ἐμψυχῳ τῷ Πατρὶ ἀναδέδοται. Οὕτως ὁ χριστὸς ἀναβιωθεῖς αἰωνίῳ τῷ Πατρὶ ἀπέδοθη. Παραπλησίως ὁ ἰωσήφ (ἢ τὸ Αὐγεστῖνον) ἐξαίρετῳ πνὶ σημειώ-

Phil. 2, 8.

Matth. 26, 39.

μειώσει τ' Χριστὸν ὑπετύπωσεν. Ο μὲν δὴ ἐστὶ πρὸς ἃν οἱ ἀδελ-
 φοὶ, ἐχθρῶς ἔχοντες, ὁμᾶτε σὺ τῷ τῷ ἐκδικητῆ Ἐξ φόβου
 ἀπάσης ἐσπερημένοι σαρρήτης, ξίφ' ἐγύμνωσων, σπερβέλευσων, σπε-
 κρότησων, ὅπως αὐτ', ὡς ἂν τύχοι, ἐκ μέσων αἰρωσιν. Ο ἦ, ἔ
 τῷ βίῳ ὁ πονηρὸς Ἰσδαίων ἔλαμος, ὁμᾶτε τ' Ἱερέων κ' γραμ-
 ματέων χορὸς ἐνέδρας ἐπιήσαστο. Ο μὲν, ὃν οἱ ἀδελφοὶ πικίλιον
 τ' χιτῶνα κ' πολύμιτον ἐξέδυσαν, ἐκδεδυμένον εἰς τ' λάκκον ἔρρι-
 ψαν, ἐρριμένον ἦ ἀπέδοντο. Ο ἦ, ἔ ρ' σωματικὸν ἱμάτιον Ἰσ-
 δαῖοι ἀφῆραν, καὶ τῆ ἔ περδοτῆ Ἰσδα ἐπικερία ἐπώλησων.
 Ο μὲν καταβαίνει εἰς Ἰω Αἰγυπτον. Ο ἦ εἰς Ἰὸν κόσμον.
 Ο μὲν ἐκ τῆς σιπιδείας Ἰω Αἰγυπτον διέσωσεν. Ο ἦ τὸν κόσ-
 μον, ὁπὸ τῷ λιμᾷ τῷ Ἐξ λόγῃ, θείῳ πλάτῳ ἐχόρτασεν.
 Ἐπ' ὁμοίῳ ἐστὶν αὐτῷ ὁ Ἀμνὸς Παχάλει. Οδὲ μὲν γὰρ, κα-
 θάπερ, κ' τ' τῷ Ἐξ βέλησιν, τέλει κ' ἄμωμ', ἀρρῆν τε
 κ' ἐνάεν' ἐναὶ ὠφείληκεν. Ὡσαύτως ὁ Χριστὸς ἦν ἀναμάρτη-
 τ', ἄμ', ἀναίτιος, μηδενὸς ἀμαρτήματ' ἐνοχ', ἅμα τ'
 παρθένης τέκνον, ἀρρῆν, κ' ἐν μέσῃ ἡλικίᾳ θυσία γέγονεν. Ἀμ-
 νὸς ὁδε Παχάλει ἐσφαπτεῖτο εἰς τ' τ' ἐλθ' ἰδ' ἐρωσέως ἐκ τ' δε-
 λείας Αἰγυπτιακῆς μνημοσύνην. Χριστὸς εἰς μαρτύριον τ' ἐκ τ'
 τῷ Διαβόλῳ ἐξοσίας λυτρώσεως. Καὶ ἐπὶ βλέπετε, Ἀκροαταὶ
 Ἐνδοξάταρι, τ' ὄφιν χάλκεον, ὡσαύτ' Μωσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ὑψωμένον, ἐν ᾧ ὁμοιοτρόπως Ἰύπ' τῷ Σωτῆρ' τῷ ἐσσευρωμέ-
 νῳ ἐκφαίνεται. Τῶν μὲν Ἰοι τῷ θανάτῳ ἐαυτῷ τύπν' εἶναι,
 Χριστὸς αὐτὸς ἐξομολογεῖται, ὡσαύτ' τῷ Ἰωάννῃ λέγων. Καθὼς *cap. 14, 3.*
 Μωσῆς ὑψώσε τ' ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τ' ἦν
 τῷ ἀνθρώπῳ. Βλέπετε κ' τ' Ἰωάν, τ' Προφήτην, τρεῖς ἡμέρας
 κ' νύκτας ἐν τῇ Ἰσ' ἰχθύ' κοιλία κείμενον, κ' μετέπειτα, κε-
 λδύσωντ' Ἰσ' Ἐξ, ἐξ αὐτῆς πάλιν ἐξεληθόντα. Οὐχι ἔτ'
 ἐξαιρέτως καταγράφει τ' Χριστὸν, ἐν Ἰω τ' γῆς κόλπῳ ἡσυχάζον-
 τα, κ' πεπληρωμένῳ Ἰσ' τριμέρῳ χρόνῳ, ἐκπορευόμενον; Εἰ κ'
 ἐν σοὶ ἀπαρνεόμα, δύνασται μὲν τ' Σωτῆρα ἐκείνοισ, πει ὡν
 ἄρτι εἶρηκα, ἐν πολλοῖς συμβληθῆναι. Ομως περ' ἄλλων
τ' ἔ

Lib. I.
conf. Jov.
t. 10. fol.
828.

τῆ Ἰσ' Χρῆστ' τύπον πλείοτερον ὀφθαλμοφανερῶς Ὀπιδεικνύει ὁ Σαμφων, Ἰσ' Χρῆστ' κ' βίον κ' θάνατον κ' ἀνάστασιν ἰσοσημαίνων. Ανθ' ὧν ὁ Σαμφων ἰσ' Ιερωνύμω τύπῳ τῶ Σωτῆρῳ,

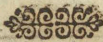
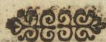
Αυγεσίνω ἢ Ἰδέα τῶ Χρῆστ' λέγεται.

Τῶτ' ἄρα, τὸ νῦν ἔχον, Ὀπιδεῖται σκέπιδται ἐπεὶ μοι δέδοκται, καὶ ΧΡΙΣΤΟΝ τὸ ΣΩΤΗΡΑ ἐν ΣΑΜΨΩΝΙ ὡς ἐν τύπῳ προκαπεβάλλειν. Τῶτ' μόνον, πρὶν ἢ τὸ λόγον μέλλω ἀνάγειν, χρῆ μοι πρὸς τὸ τ' Ἰμῶν δυνόιας ἄσουλον καταφύγειν, κ' πῶς θεραπεία ἰκετεύειν, ἵνα τὸ ἐν τῶ λέγειν ὀτέλειαι κ' γνώμης ἀδένειάν με, τῇ Χρηστῇ Φιληκοῖα κ' σιωπῇ σπείζεν θελήτε.

ΚΑθὼς ἢ λυσιτελέσειόν ἐστι πρὸς τὸ τ' πάντων πληροφορίαν, ἅμα π' ἐναργέστερον τὸ φῶς παρέχουσι, ὅτινες πρὸς τὸ χρεῖμα π' ἀχολόμενοι, ἀπὸ τ' γραμμῆς (τὸ τῶ λόγῳ) ἄρχονται. Οὕτως κ' ἐμὲ γε ἐμὴ παντελῶς τ' ἴσθαι ἀφαρμαρτάνειν ἠέομαι, εἰάν ἀπὸ τ' Γενέσεως τῶ Σαμφωνῶ, κ' Ἰσ' Σωτῆρῶ ἡμῶν, τ' τῶ λόγῳ ἐστὶν ἰσῶμαι. Τοιῶν ἐν ἡμῶς σὺν ἀπεικίτως θαυμάζομεν Σαμφωνῶ τ' τῶ βίῳ προκάταρξιν, ἣν, πρὶν Φωτὸς τυχῆσαι, ἀπεσπασμένῳ ὁ τῶ Θεῷ Ἀγγελῶ τῇ μητρὶ προσέειπεν, μέγαν αὐτῶν τῶ Ἰσραὴλ ὀκδικητικῶ γενήσεσθε, καταγγέλλων.

I. Judd. 13
v. 3. Οὕτω μὲν γὰρ εἶπε τῇ μητρὶ ὁ Ἀγγελῶ τῶ Κυρίῳ. Ἰδὲ, σὺ εἶρα, κ' ἔτι τοκοῦ, κ' συλλήψη ἦόν. Τί μὲν Φαιδρότερον ἢ χαλερότερον ἰαύτης τ' ἀγγελίας συμβαίνειν διωθθεῖν ἀν τῇ γυναικί, πρὸ τῶ εἶρα ὄση, ἢ δὴ ἢ γονίμη, πρὸτερον παλαιπωρέση, ἢ δὴ ὀτυχέση, πρὶν τῇ ἀδημονία, ἢ δὴ τῇ χαρᾷ πεπληρωμένη; Ἰδὲ ἢ ἀγγελίαν μᾶλλον θαυμασθῆναι προτιοτάτω π', ἣν παρέλαβεν ἢ παρθένηῳ Μαριὰμ πρὸ τῶ Γαβριὴλ Ἀγγέλου, τῶ Κυρίῳ δι

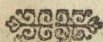
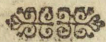
LUC. I, 31. αὐτὸν λέγουσιν. Μὴ φοβῆ, Μαριὰμ. ἔυρες γὰρ χάριν πρὸ τῶ Θεῷ. Καὶ ἰδὲ, συλλήψη ἐν σπέρτι, κ' πῆξη ἦόν, κ' καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦν, ἔτι ἔσαι μέγας κ' ἦος Ἰψίσε κληθήσεται. Ἡδὴ κομιδῇ πσεύω, τήνδε χαρὰν πάντα ἄλλα χάρματα ὑπερβαίνειν, κ' ἔτι μόνον αὐτῷ τῇ Παρθένω Μαριὰμ γεγονέναι,

να, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸ Ἰσραὴλ, πᾶσάν τε Ἰωὺ Οἰκημένῳ αὐτῆς
 γεγονέναι μετοχόν. Καὶ γὰρ Ἀρχῶν ἄς, ἐπειδὴν γεγέννηται, ὡσεὶ
 βέβαιον εἶδε δεξιῆς ἐπιγραμμα ὄν, οὐ μόνον πάντων τῶν ὑψηλῶν ἐγγεί-
 ραι ἰλαρίαν, ἀλλὰ καὶ πάντες τὸ νεογέννητον Ἀρχόντα παντὶ ἀσπάζ-
 ζονται σεβάσματι, καὶ Φημίζουσι. Πόσω ἢ μείζον ἐστὶ τὸ χάρ-
 μα, τὸ γινόμενον ἐκ τῆς γενεσεως τῆς τῆς σωτηρίας ἡμῶν Ἀρχον-
 τῶν, ὃν ἐν τῇ ἑορτῇ γενεθλιακῇ εὐφρονας δοξάζομεν, καὶ ὧν δό-
 ξαν χάριν τε παντοδαπῶν ἄδομεν; Σαμφῶν, ὃς κατ' ἐτυμο-
 λογίαν καὶ τὸ τῆς ὀνόματι εἶχαν ἀπὸ τῆς Ἑβραϊκῆς שָׁמַפּוֹ λέγε-
 ται, ἡλιον σημαίνει, καὶ ἅμα δεξιὸν τε οἰωνὸν καὶ ἀγαθώτατον οἰω-
 νίζεται. Χριστὸν ἢ εἶναι ἡλιον, εἶ ἀγίας Γραφῆς μαρτύρια δε-
 κέντως βεβαιῶσι. Μαλαχίας εἶφη, ὁ Χριστὸς ἡλῖός ἐστι εἶ δικαιο- cap. 4. 2.
 σύνης. Καὶ Λευκαῖς Ἀνατολὴ ἐξ ὑψους. Καὶ Ἡσαΐας Οὐκ
 ἔσαι σοὶ ἐπὶ ὁ ἡλιος εἰς Φῶς ἡμέρας, ἢ ἀνατολὴ σελήνης Φω-
 τιστῶν καὶ τὸ νύκτα, ἀλλ' ἔσαι σοὶ κύριος Φῶς αἰώνιον, ἃ ὁ Θεὸς
 δόξα σοι. Καὶ κατ' Ἰωάννην. Ἡ πόλις ἢ χρεῖαν ἔχει τῆς ἡλίας,
 ἢ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ. ἢ γὰρ δόξα τῆς Θεοῦ ἐφώτισεν
 αὐτήν. Νωτὶ τῆς τῆς ἡλίας τὴν μείζον, ἢ πιμώτερον, ἢ φωτεινότερον,
 ὃς ποικνότερον τὸ εἶ γνάμης ἡμῶν σκότος λαμπρύνει, ὃς συνεχῆ τῆ
 ἡμετέρων ἀμαρτιῶν ζόφον ἀφαισκιδνυται, καὶ ἐκ τῆς ναιτίας τῶν Φω-
 τισμῶν θείας τῆς χάριτος καὶ χρηστότητος περισφαινεῖ; Ὅστις τὸ
 ἔχθρον ἑαυτῆς δυναταῖς ταῖς ἀκτίσι καὶ πάσης ἡμῶν ἀφαισκιδνυται
 κακουργίας, καὶ πάντων τε τῆς κόσμου πικρῶν καὶ ἀτυχημάτων, καὶ τῶν
 τῆς ἀβύσσου ἐνεδρῶν, μηδέ ποτε ἐὰν ἀπολέσται ἐν τῇ πλάνης ὁδῷ,
 ἀλλ' ἐς Ἰωὺν τῆς ἀληθείας πρεῖαν ἐπανέρχεται. Γεγέννηται μέντοι ὁ
 Σαμφῶν καὶ χρόνον μάλα πικρὸν καὶ ἀτυχή, ἐν ᾧ οἱ Ἰσραηλιτῶν
 ἀγαπῆται ἄλλοτε τῶν Θεῶν τέκνα, ἀφαισκιδνυται φερόμενοι ἀγνοίας
 καὶ ὄψεως πάσης τῆς πονηρίας ἀφαισκιδνυται, ἀφαισκιδνυται καὶ ἀρ-
 ρητα ἀσεβήματα, δις τὸν Θεόν, ἐραστὴν ἐκείνων μετρίων, ἐχθρὸν
 καταειργάσαντο, βαρύτερον τῆς ζημιῶν νόμον ἀνέχον, καὶ ταῖς τῆς Φυ-
 λισαίων ὑβρεσιν ἐκδετοὶ γινόμενοι παντὶ πληγῶν γίνετο ἑαυτῶν
 ὡς ἐβαλον. Σὺ ἄρα, ἀγαθὸς ὁ Σαμφῶν, ὡς εὐδαίμονι ἄστρω ἐγε-
 νήης.

νήης, ἐδικὸν ὦν ἐλπίς τε πολυπόητὸν ἀθλιωτάτη τῆ λαῶ
 Ἰσραήλ, ὅς βοηθὸς εἰς τέτα τῆ ἔθνεσ, καὶ ἀνταγωνιστῶν δαμασκήσ,
 καὶ τὰς δευτείας ἐνεληγμένους εἰς τὴν ἐλευθερίαν πάλιν περάγει.
 Νυνὶ ἣ ὁ Χριστὸς τῆ ἑαυτῆ γενέσει πάνυ ἐξαιρέτω καὶ θαυμαστῆ
 μεγάλῳ παρὰ γὰρ χαρὰν. Ἐνηθρωπῆτη γὰρ, ὅταν ἰσομοί-
 ρως σφοδρότατὸν ἀμαρτημάτων καὶ πανουργίας ἀπάσης ζυγὸς ἔ-
 δευτεία, καὶ μόνον σωματικῆ, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆ, τὰς Ἰσραηλῶν
 κατέλειπε. Μᾶλλον ἣ ὁ Χριστὸς βαρύνει καὶ δυνατάτα
 αὐτῶν ἐσιν ἐδικὸν, ὅς ἐκείνους εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐ κατέστησεν,
 καὶ περὶ αὐτῶν ἔσωσεν. Ἀληθῶς αὐτὸς μέγα ἐκείνο ὑπάρχει πρὸς
 χάριμα, ὅτι περὶ πάντων ἀνθρώπων γενέσει παρὰ εὐερίαν, καὶ ἀποβε-
 βλημένην τὴν ψαίαν χάριν τῆ παρὰ εὐερίαν ἑαυτῆ εἰς σάρκα ἡμῶν
 ἀναδίδωσιν, ὅς ὑπὲρ ἡμῶν περὶ τὸν σύζυγον ἐχθρὸν ἰσχυρῶς ἀμα-
 μαχόμενος, καὶ πρὸς μεγάλην σὺν δόξαν καταβληθέντος, εἰρήνην
 ἀνήνεγκε τὴν αἰωνίαν. Μηδὲ γὰρ ἐπὶ θηρωδῆς ἢ τῆ Ἀρεως μα-
 νία τῆδε εἰρήνην ἀκυρον ποιῆν δύναται, μηδὲ ἢ καὶ αὐτῶν ἰσχυρί-
 ῃ τῶν γογγυζόντων ἐχθρῶν πανουργία. Αὐτὴ ἡ νίκη ἡμῶν ἐστὶν
 αἰδία, θριαμβος ἀπείρητος καὶ γαλήνη αἰωνία. Σαμψῶν περὶ
 τῆ γενέσεως τῶν Θεῶν ἦν ἐκλελεγμένος καὶ ἀφωρισμένος, ὅπως
 αὐτὸν μέγα ποιῆται ἐνώπιον παντὸς Ἰσραήλ, καὶ ἵππῶσιν τὴν
 γῆν, καὶ τὴν σοφίαν, ῥήματα καὶ πράξεις πάντες θαυμάσωσι. Μᾶλ-
 λον τότε τῶν Θεῶν ἦν ἐκλελεγμένος, ὥστε παμπόλλοις ἀρχεσται.
 πολλῶν τε εἶναι σωτηρίαν, καὶ πράγματα περὶ αὐτὴν θαυμάσια.
 Σαμψῶν ὅτι μητρὸς γαστέρος ἦν Ναζηραῖος, τέλεισιν, ἀφωρισμέ-
 νος καὶ τῶν Θεῶν κατωπιωμένος, μαρτυρήσῃς τῆ Γεραφῆς. Ὁπὶ Ναζη-
 ραῖος τῶν Θεῶν ἐστὶν ἀπὸ τῆ κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἀρξέσθαι σῶζειν τὸν Ἰσρα-
 ἦλ ὅτι χειρὸς Φυλιστειῶν. Χριστὸς ἣ ἀληθινὸς ἐστὶν ὁ Ναζηραῖος,
 καὶ ἐκλεκτὸς ὁ τῆ γενέσεως ἀνθρώπων Σωτὴρ, ὁ βασιλεὺς τῶν βα-
 σιλευόντων, καὶ ὁ κύριος τῶν κυριεύοντων, πάντων σφωτάτος,
 δυνάμει μέγιστος, ἀγαθότητι ἀριστος. Καὶ ἐπὶ ἐξελέχθη αὐτὸς,
 ἵνα θαύματα ἐν ἀνθρώποις ἐργάσθῃται, καὶ τὴν παντοκρατορίαν ἑ-
 αυτῆ πανταχῶς ἵππῃται, ἵνα ἀθλίους εἴη βοηθεῖα, παλαι-
 κῶ-

I. Judd.
 XIII. 5.

πρώοις κέφισμα, πλωχοῖς ὀπικερία, πᾶσι τε ὕπερον ᾠδάνη-
 σι. Μᾶλλον ἢ ἔτ' ἀληθινὸς ὁ Νασίρ ὑπάρχει, εἰ μὲν ἐν γραμ-
 ματι κῆ θρησκείᾳ, ἀλλ' ἐν πνύματι, ἀφορωθεὶς ἐξ ὅλας τ' ἀν-
 θρώπων γένεσ, καθαρὸς ἀπὸ πάσης τ' ἀμαρτίας, Θεῷ καθωπιω-
 μένος, ἵνα κῆ ἡμεῖς φῆ αὐτὸν καθιερώμεθα. Οὗτός τε ἐστὶ, περὶ εἰ ἀ-
 γιώπατ' μαρτυρεῖ ὁ Ἰωάννης, ὅτι πρὸς τῆτο ἐφανερώθη, ἵνα λύη- I. Job. 3, 8
 τὰ εἰ Διαβόλου ἔργα. Σαμψὼν ὡσπερ ἀπὸ τ' ἀπαλῶν αὐτίκα
 ᾠδᾶ εἰ Κυρία Πνύματ' ᾠρηγμένος ὑπεύροχον τ' Φύσεως
 εὐμοιραν εὐεφάνισε, κῆ ὠραίως ὠρηγῆ τῆ θυμῆ δρετλῶ κῆ ἠρωί-
 κῆς ἀνδρείας δείγματα ἐξήνεγκεν. Ομοίως ὁ Σωτήρ, ἐν αὐτῇ ἡ
 κοιλίᾳ κείμενος, ὅια κῆ ὅση αὐτῆ εἴη ἡ δύναμις κῆ ὅσον εἴη τῆ κόσ-
 μος ἡδύμα, ἐδείκνυεν, ὅταν εὐθέως πλῶ κεφαλῶ τῆ Ὄφραως δεχαίς
 ἐξαίρετας συνέτριψεν, κῆ πλῶ Γραφῶ λέγεσων. Gen. 3, 15
 ἀνά μέσον σῆ, κῆ ἀνά μέσον τ' γυναικός, εἰ ἀνά μέσον τῆ σπέρματος
 σῆ. Αὐτός σε τρήσῃ πλῶ κεφαλῶ, εἰ σὺ τρήσῃς αὐτῆ πέρναν Ἰδῆ ἢ,
 ὅσος ὁδε Ἡρακλῆς, ὅς ὄθως ἐκ παιδία ἐχθρότατον τ' ἀνθρώπων
 ἐχθρὸν εἶπε τ' δρεκοντα κῆ χθόνιον νενικημένον κατεπάτησε. Καὶ
 μὲν τοι ἠύξανεν ἐφῆξῆς σὺ πῶς ἔπει τ' ἡμῶν παιδίον, ἠύξανέ τε
 πῆ μὲν ᾠδᾶ τῶ Θεῷ, πῆ δε ᾠδᾶ πῶς ἀνθρώποις, εἰ ἐν τῶ τ' ἡ-
 παιδιῆς ἡλικίας ἀνῆλθε πλείετα πέμηται. Εξίσταντο ἡδ' ἐπ' αὐ-
 ἴον, ὅσοι παρῶσιν ἐν τῶ ναῷ ἀγίῳ, ὅταν παιδάριον ὄν ἐν τῶ τ' ἡ-
 λικίας ἐπὶ δωδεκάτῳ ἐν μέσῳ τ' διδασκάλων ἐδίδασκε, κῆ ἐπρω-
 πᾶτο παρ' ἐκείνων. Καὶ εἰ ἐξίσταντο ὅτι ἡ συνέσῃ, κῆ ὅτι πᾶς ἀποκρί-
 σεσιν αὐτῆ, πᾶσων ἀνθρωπίνῳ ὀπισθῆ μῶ ὑπερβαίνουσι, τίς ἄρα
 μὴ ἀποθαυμάσῃ, τίνδε ἐκείνεσ διδάσκων, ὅτιπνεσ ἐαυτῆσ δεχιδιδα-
 σκάλῃσ ἐκωχῶντο; Οἱ μὲν ἄλλῃσ διδάσκων ἐδύνατο, τῆτον δ' εἰ
 μὴ ἐδύνατο. Ἀπάγετε εἰν, ὑμεῖσ ὡ διδάσκαλοι πρεσβύτεροι, κῆ νεώ-
 τερον ἴστον καθηγητῶ ὑμῶν γινώσκετε. Μηδεμία ἐσὶν ἡ παιδεύσις,
 μηδεμία ἡ διδασκαλία, μηδεμία ἡ τ' γλωσσῶν γῶσις ὑμετέρα. Οὗτος
 γάρ τοι ἀληθῶσ σφός, γραμματεὺς, κῆ λόγιος, ὡ πάντῃ ἐρμηνεύ-
 ειν εὐπρωτάτον ἐσιν, ὅσ ἀδηλα ὑμῶν ἀινίγματα, σφίσιματα εἰ ἔρω-
 τῆσισ ἀκριβῶσ κῆ ἀληθῶσ ἀαλύειν ὀπίσταται. Πιστεύετε, ὑμᾶσ

B

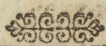
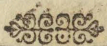
ὑπάρ-

Ἰσάρχειν Δαῖς, τόνδε δ' Οἰδίπεν. Πιστεύετε, εἶναι λόγῳ ἡδίστον, πᾶσι τὰ ἔπη νεκάρεον, τῇ τε ὄψεως μορφῇ κάλλιστον, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον τῆ ὑμετέρῃ ἔρωτος ἀξιώτατον.

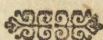
Πλὴν, εἴη ἔχρη, Ακροατῆ Τιμιώτατοι, πλεόν κ' ταῦτα χρονοτριβῆν, ἀλλὰ μᾶλλον προάγειν πρὸς αὐτὸν τηλικύτων ἀνδρῶν βίον, σκέψεως ἀξιώτατον. Σαμψὼν Ἰσὲρ ἄλλων τῶν δώρων, οἷς θεοφεν κεκόσμηται, Διαλεγδὸν μεγαλοψυχία τε καὶ μεγάλῳ πασῶν τ' ἄρετῶν ἡρώικῶν σωρῶ ἠγλαίετο. Μῆτ' ἔλαττον πᾶσιν ἐν πράγμασιν ἔβλαῖς συνόμιλον εἶχε σοφίαν, ὁμῆ τε Φρόνησιν, ἧς ἀπάντων ἐστὶ κυβερνήτρεα. Ομοίως δικαιοτάτος ὢν, πάντα ἰσορρόπῳ τῇ ὀπιηρίῃ ἐσαθμισεν, ὡσπερ ἀυσηρότατον τῶν νόμων Φύλακα ἔπρεπεν. Ὡσε μὲ σιωπῇ ὠδε παρέρχεσθ τὸ ἔνδοξον ἡρώικῆς τ' ἀνδρείας ἀυγασμα ἔἰαυρον τὸ κρατῆ, ὡ Σαμψὼν τῆ μεγάλῃ Ηρακλέος πλεῖστον Ἰσπερέχηκεν. Ου μὲν ἀλλὰ ἔξαι τρωῦται ἀρεταί εἰσιν, ὅπως σεμνότητι εὐπρεπεῖ ἐγκοσμῶνται τε ἔασκῶνται, ὁμῆ γε τῆς ἄλλοις, ὡς λαμπάδες ἔζῶπυρον, ὡσι πρὸς τὸ εὖ πρᾶτῆεν. Ὡσε ἀναμφισετήσιμον εἶναι, ἰκανώτατον Ἰσάρχει τ' Σαμψῶνα εἰς τὸ πολιτῶεσθ, ἐπεὶ Κριτῆς ἔρχων τῆ Ἰσραήλ, εἰ μόνον εἰς τὸ διοικεῖν τὸν λαόν, ἀλλὰ ἔεἰς τὸ Ἰσπερμαχεῖν καὶ ἐμβολῆς ἔβίαις τῶν ἐχθρῶν, διὰ Θεῆ καπεσῆθη. Πόσω ἢ μείζων ὁ Σωτῆρ ἡμῶν, ὅς ἐστι σοφία ἔ Φρόνησις, καὶ καθόλε πάντα ἐν πᾶσι; Πόσω μείζων ὁ Θεός ὁ κραλῆστος δικαιοτάτος τε; Ὡς ὁ κερχισμένος Ἰσπερ τῆ ἀδελφῶν, καὶ πᾶσι τῆ Θεῆ κ' εἰθεῖς δικαστῆς ἔΚύριος πάσης σαρκός. Οἷος καὶ τῶ Ἀβραάμ ὁ κριτῆς πάσης τ' γῆς λέγεται. Καὶ γῶ μεγάλη ἀλλῶς τ' τῆ κόσμῃ βασιλέων σοφία, σύνεσις, μεγάλη τε δυναστεία ἐστὶ. Μῆδέ τι τῆ Σωτῆρος, τῆ ἡμῶν βασιλείως, σφῶτερον, Φρονιμώτερον, δυνατώτερον. Τῶν γῶ θνητῶν ἀπασα ἡ σοφία, πᾶν Φρόνημα ἔπᾶσα δύναμις πρὸς τὴν τῆ Θεῆ συμβεβλημένη, μῆδέν ἐστιν, ἢ μῆ παντελή μωρεῖα, ἀγνοια ἔ ἀδένεια. Πρὸς τέτοις, ὁ Σαμψὼν, ὡσπερ ἐχθισαί ἐνοῖαι τοῖς Φυλιταίοις, δίκην ἐχθρῆ

Genes. 18,
15.

Θρῆ ἀσπόνδα, πῆ μιν, ὅτι τὰς Ἰσραηλίτας, λαὸν αὐτῷ ὑποχεί-
 ριον, πλεόν τ' ἔδεντος ἐδίωξαν, πῆ ἢ, ὅτι τὴν γυναικα αὐτῆ ἀπῆγον.
 Οὕτως, ἵνα ὄψθῃς πὰς ὑβρεις αὐτῶν ἐκδικη, πάντα ἐκίνησε λί-
 θον. Νῦν ἢ ἡγεμόνα ὡδε ὀρῶμεν πρὸς πετον, ἔπει τὴν τῆ δῆμῃ
 ἀτυχίαν καὶ σωτηρίαν φιλοπονῶντα, μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῆ τ' πατρί-
 δος ἀυξήματος πάντα κίνδυνον καὶ ὑπερον τ' θάνατον ἀνέχεσθαι
 βεβλόμενον. Ἀνθ' ὧν ἐκ παλαιῆ ἡγεμόνες μεγάθυμοι, πρὸς καὶ
 φιλοπάτριδες παλείσαν τ' πμῶν, Ἰσραηλίων καὶ δρισείων, ὡσεὶ τῆ
 ὀνόματος φήμιλυ ἀθαναλίζόντων μνημείων, ἡξισῶντο. Ἀξιώτερ
 ἢ ἔστ, ὃν ὀφθαλομένοις ἐγκωμίοις αἰεὶ δοξάζωμεν, ὡ πρόσωπα
 σήλας τε ἰσῶμεν, ἵνα τὸ ὄνομα αὐτῆ, ἀθανασίας ἀξίον, αἰδίως
 ἀγαμίνη, καὶ ἀμυάση. Παρθολησίως ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τ' ἐχθρῶν
 ἐχθρὸς ἐσιν ἐχθρόπατος, ἐκδικητὴς τε ὀπιμελέστατος. Ἀπασα
 γὰ τὴν νίκην, σωτηρίαν καὶ ἀτυχίαν παρ' αὐτῆ ἀποδεχόμεθα
 ὅστις ἀπὸ τῆ εἰς τὴν γῆν κατέβη, ἵνα ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνίζηται, καὶ
 ἐχθρῶν τὴν βίαν καὶ ὀπιβολὴν ἀνέχη, καὶ ἀπὸ τ' ἡμῶν βίον ἐλε-
 αινῶς ἀποθνήσκη. Ἐσὶ νυνὶ ἀναμφήριτος ἡ νίκη, ἔπει δρισεύ
 τῆ ἡμῶν αἰωνίς ἀτυχήματος, ὅ, ἡ ὁ χριστὸς ἡγεμῶν παρῆπιήσαι-
 ρ. Ἀυτῆ γὰρ ἐσιν ἔργον, ὅστις πᾶσαν τὴν κόσμη δυνασείαν, θά-
 νατον, ἀβόλον, καὶ συγίας ἐρηνύας κατεπλέμησε, καὶ ἐπὶ συμπα-
 τήσῃ πάντας τὴν εἰρήνην καὶ συμφωνίαν ἡμῶν ἀπελαύνειν καὶ τ'
 ὄχλον ἑαυτῆ ὑβρίζειν ὀπιχειρῶντας. Νῦν ὁμοίως δίκαιόν ἐσιν,
 ἵνα Ἡρακλέος τῆ ἔρανις τὰ καλῶς πεπραγμένα καὶ δρισεύς
 ἐπαινώμεν, καὶ ἐν καρδίαις ἡμῶν πρόσωπα σήλας τε ἐξήρωμεν,
 κακείνις πὰ θάματα, πολλὰ καὶ μεγάλα, αἰεὶ ἡ μνήμη ἐσφρα-
 γίζωμεν. Σαμψῶν, κατὰ ἕπερ γυναῖκα ἀλλόφυλον, ἔρωπι φε-
 ρόμενος, ἐγάμησε, πῶ ἢ βίον τῶ θεῶ, ἀγίλῃ τὴν σύζυξιν ἐκ-
 ζιτῆντι, κεχαρισμένον ἀγάγη. Ὡσαύτως ὁ Σωτὴρ καὶ βέβηκεν,
 ὡσεὶ νύμφη γαμῆν, Ἐκκλησίαν δῆμα ἐκ τ' ἐθνῶν καὶ κερύτων καὶ
 αἰδίως θανάτω ἐνόχων συλλεχθεῖσαν. Καὶ ἢ ἡ νύμφη σφόδρα
 δυσσῆς, πῶ ἢ λύμη τε ἀδικίας καὶ ἀμαρτημάτων διεφθαρμένη
 καὶ θεῶ, ὡς μάλιστ' ἀσάρετος ἢ, ἔγν ἢ πον τοσῆτον ὁ Σωτὴρ αὐ-
 τῆ

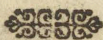
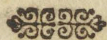
τῷ ἐφίλησεν, ὥστε χάριν αὐτῆς μήτε μάστιγας, μήτε δεσμὰ, μή-
 τε θάνατον, μήτ' ὕπερον θάνατον πάσχειν ὑποφύγειν. Τέττα ἐνε-
 κα καὶ ποσῆτος μνηστῆρος τέδε θρανία πύθῃ καὶ πόνος ἦν, ὅπως
 πάντης τῆ ἀδελφίας πρόσωπον περφυρέω ἑαυτῆ ἀίματος κάλλι
 εὐχαρημον καὶ εὐκόσμητον ποιῆ, ἥ ἔκ τῆ ὀλέθρου εἰς τὴ σωτηρίας
 ἔδον καὶ ἑσπασα εἰς τὰ θρανῆ οικητήρια ἄγει, ὅπως μετ' ἑαυτῆ εἰς
 τὸ αἰῶνα Φιλοτρόπως, ὁμονοητικῶς καὶ ἡσυχῶς ἐποικῆ. Βλέπετε,
 Ἀκροατὰ Φίλιπποι, μεγαλοπρεπῆ τὸ νυμφίον, κράτιστον τὸν Κύ-
 ριον. Πόση αὐτῆ ἀξία, πόση τιμὴ, καὶ πόσον εἶδος; Δια-
 γάζει γὰρ αὐτῆ τὸ πρόσωπον, ὡς ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ἱμάτια δι-
 κλυ χιόν. Διεχύθη περὶ τὰ χεῖλη αὐτῆ τὸ εὐχαρι, δόξα τε
 καὶ τιμὴ ἐσεπῆα. Αὐωτέρω, καθὼς ὁ Σαμφων, ἴσθι γάμους μετ'
 τῷ νύμφης ποιησόμενος, τῷ λέοντι, ἐν τῇ ὁδῷ σπιτυγχανοντι,
 πρῶτον σπῆψε, καὶ ἔθ' ὀθένος τῆ ἰαχῆ θεῶν ἐπεσηργυμένους, αὐ-
 τὸν τέλει κατέβαλεν. Οὕτως ὁ Σωτήρ, τῷ Εὐκλησίαν γαμήσας,
 πρῶτον πρὸς λέοντα τὸν σύγον, ὡς ὁ Ηρακλῆς, ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ὤφειλεν ἀγωνίζεσθαι, αὐτῆ τε τῷ δυνάμιν καὶ ἀρεσίῃ καὶ εἰς ἐ-
 σωλόν, καὶ εἰς τῷ νύμφην περμένους, ἀμβλύνεσθαι. Τῆσδε γὰρ νύμ-
 φης ὁ Σωτήρ οἶον ἀλλως τυχεῖν ἠδύνατο, εἰ μὴ τὸ πάθημα καὶ τὸν
 θάνατον δι' αὐτῷ πάσχει, καὶ ἔτιως τῷ ἀμαρτίαν, ἀβάβολον, καὶ
 τὸν τάρταρον φυγαδεύει. Ὡσπερ συμβεβηκεναι Φιλῆ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ, ἔχρονίζοντος, εἰρήνης, ὁμονοίας καὶ πίστεως ἐν ἀλλήλοις
 σπιτυγχανεῖν ἀδύνατον. Νόν ἦ, μάχης δὲ κλεῖως πεπεσμένης,
 πάλιν δαψιλῶς χαίρομεν μετ' ἴσθ' ἡμῶν ἡγεμόνος ἀγωνιζομένης,
 θραμβεύομεν μετ' ἴσθ' θραμβάδου, ἀγαλλιάμεθα μετ' ἴσθ' ἀνα-
 σκευασῆ τῆ εἰρήνης ἡμῶν. Καὶ ἔτι, ὡσπερ ὁ Σαμφων ἐν τῷ
 πλώματι ἴσθ' λέοντος διεσπασμένους μέλι, αὐτῷ ἔ τῷ γονεύσιν φα-
 ραῖν εὐρεν ἠδίστον. Οὕτως ὁ Χριστός, τῆ συγῆς λέοντος καταβε-
 βλημένος, καὶ τῆ τέττα ἐπαίρων διεσπασμένων, μέλι ἡμῖν ὄρηκε
 γλύκιστον, χαριέστατον καὶ σωτηρωδέστατον, τὸ τῆ Ευαγγελίης
 μέλι, μέλι τῆ χάριτος καὶ ἔρωτος τῆ Θεοῦ. Καὶ δῆτα τόδε τὸ
 μέλι ὡσεὶ τροφή ἐστὶν θρανία, θεῖον τοῖς γενομένοις χυλὸν παρέ-
 χουσα, καὶ τῷ τῆ ἐσπεθάντων σπιτυμίαν καὶ λιμὸν κατακορηνύ-

ουσα. Μαλλον ἢ αὐτός ἐστιν ὁ Λέων, ὅτι τῆ Φυλῆς Ἰεῦδα, ἐξ ἧς
νεκτάρεια τῆ χάριτος ἢ βίβας αἰωνίως ῥύματα ἐξέρχονται. Ου-
τω γὰρ μαρτυρεῖ αὐτός ὁ Σωτήρ. Εγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ὅτι **Joh. 6, 51**
ἐρεῖν καταβάς, ἐάν τις Φάγη ὅτι τέτα τῆ ἄρτος, ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα, ἢ ὁ ἄρτος ἢ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἢ σίεξ με εἶναι, ἢ ἐγὼ
δώσω ὑπερ τῆ τῆ κόσμου ζωῆς. Προσέτι ὁ Σαμψὼν καθάπερ
τῶ ἀνίγματος τῆς Φυλισταίως περικειμένω, ὅταν ἐξ αὐτῶν μη-
δαῖς ἦν, ὃς τῆτο Διαλύειν ἀν δυνήθει, ἐάν ἀνδρ τῆ Σαμψῶ-
νος δαμάλεως ἐγένετο, ἐκείνης ἐχθροπάτης ἐποίησται. Ου-
τως ὁ Χριστός, τῶ Ευαγγελίῳ τῆ αἰωνίως Πατρὸς χάριτος καὶ ἔλεος
ἀγγείλαντι, δυσαύκλιον τῆ Σατανᾶ καὶ θανάτου μίσος ἐαυτῶ ἐπέσπασε.
Τὸ μὲν τῆ Σατανᾶ, ὃν πῶ τῆ νόμων ἀποτομίαν προβάλλοντι τῆ τῆ
Ευαγγελίως περὶ αὐτῆ ἀπεσκιδνάσται. Τὸ ἢ τῆ θανάτου, ἐξ ἧπι-
νος δεσποτείας καὶ αἰωνίως ἐκείσεως ἡμᾶς ἀπὸ τὸν τῆ χάριτος
νόμον ἐξελεύθησεν. Ὡ γλύκισον, ὡ χρησιμώτατον Ευαγγέ-
λιον. Ὡ θαυμαστῶ χάριτι, ἢν Χριστὸς ἢ ἀξία καὶ ἰκανοποίη-
σις ὑπερ ἡμῶν παρεκόμισεν. Ἰτω καὶ ἀντιπᾶσθω ἡμᾶς ὁ Σατα-
νᾶς τῆ ἀδικίας, ἀπολογηθήσεται ἢ τῆ Μεσίτης δικαιοσύνη. Εκ-
φοβεύωσαν ἡμᾶς ἢ ἀδένεια, καὶ τὰ τῆ ἀμαρτιῶν δῆγματα,
ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῆ ἀγαθότητι αὐτῆ καὶ χάριτι. Ὁ Σαμ-
ψὼν, τῆς Φυλισταίως πμωρεῖν βεβλόμενος, τριακοσίας ἀλώπε-
κας, κέρνοις περὶ ἀλλήλας συνεζυγμένας, λαμπάσσι τε ὠπλι-
σμένας, ἐξέπεμψεν εἰς ἀγρῶς, ἵνα τῆς ἐκείνων καρπῆς ἀπολλύω-
σιν. Χριστὸς τὸ αὐτὸ περὶ τῆ τῶ Ευαγγελίῳ ἐαυτῆ, ὡ τῆς τῆ Εκ-
κλησίας ἐχθρῆς Διασκορπίζει, καὶ τῆς συγίας ἀλώπεκας ὑπε-
ρον ἐμπρήθει. Αὐτὸ τε περὶ τῆ τῆ ἀπηνειαν ἢ ὕβριν τῆ Αι-
ρετικῶν καὶ ἐπεροδοξήτων, οἱ κισβήλοις τοῖς δόγμασι πῶ ὀρθόδο-
ξον τῆ Χριστῆ διδασχῶ ἐμβατεύουσι, καὶ πῶ τῆ Εκκλησίας ὀμό-
νοιαν, πῶν τε ἐκ μίας γνώμης πίτιν καὶ Θεολογείαν καθολι-
κῶν ὑπορούθειν θέλουσι. Τοσαύτη τῆ Σωτήρ ἐστιν ἔνοια καὶ
ἀγάπη εἰς πῶ ἐαυτῆ ποιόντων καὶ Εκκλησιῶν, ἵνα αὐτῶ ἐ μὴ
παντελῶς ἐκ δυναστέουσι ἐξ, ἀλλὰ τῆς περισσῆς καὶ ἀγῶνας

ὡς πάρετα λησπρέε Φη. Ἦδη καὶ ὁ Σαμφῶν ἑαυτὸν ἡμῖν ἀν-
 δρωδέετον παρέστη, ὡς αὐτὸν εἰ μὴ δυναίμην ἀνδρωπίνην, ἀλλὰ
 θεῶν κραταιωθέντα εἶναι, δεδοκηκέναί. Καίπερ γὰρ τοῖς δεσ-
 μοῖς ἦν δεδεμένος, εἶχ' ἤπειν πλὴν ἀνδρείαν ἑαυτῷ, πάνυ ἀληθῆ
 οὔσαν, αὐτίκα ἐφάνέρωσεν, ὅταν ῥηγυμένων τῶν δεσμῶν, καὶ ληφ-
 θείσας τὴν τῶν ὄντων σαγόνος, ἦν τυχὸν ἐξεδρεν, ἐν μίᾳ μάχῃ τῆ
 Φυλισαίων χιλίας ἀνδρας ἐπάταξεν. Ἰδὲ ἢ μᾶλλον θαυμα-
 στὴν πλὴν τῆ Σωτήρος ἀνδρείαν, τὴν ἑαυτῷ ἐναντίας τῆ τῶν θεῶν
 λόγος δεινότητι καὶ χειρὶ ἀνικητῶ ῥαδίως σκορακίζοντος. Ὀδε
 Job. 4, 14 μὲν λόγος ὑπάρχει, ὡς ἀπὸ μητῶν σαγῶν τῶν ὄντων, ἐξ ἧς ἡ πηγὴ
 περιβαίνει τὸ ὕδατος, ἀλλομένης εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καθὼς γὰρ
 ἐκ σαγῶν τῶν ὀδόντων ἐξῆλθε τὰ ὕδατα, οἷς ἐκδιψῶν ὁ Σαμ-
 ψῶν ἀναπέπρωται. Ὡσαύτως οἱ παλαίωροι ἀνδραποιοὶ ἐκ τῆς
 νεκταρίας τῶν θεῶν λόγος πηγῆς πίνοντες ἠδὲως ἀναψύχονται.

Καὶ ἢ, Ἀκροατὴ Σεβασμιώταται, τῶν Σαμφῶν καὶ Σωτή-
 ρων ἡ γένεσις καὶ ὁ βίος λαμπρὸς γέγονε, μακρῶν ἢ λαμ-
 πρῶτερον ἢν πὸ τῶν ἀμφοτέρων τέλων, ὅ, ἢ ταπεινῆ τῆ Φρενὶ νυκτὶ
 κατανοεῖν, εἰκὸς ἐστὶ μάλιστα. Πρῶτον ἢ ὁ Σαμφῶν φαίνεται,
 ὡς ὑπὸ τῶν πολεμίων (τῆ γὰρ τῆ Ἡρώων ἀνδρεία, εἰ μὴ Φανερωῶς,
 ἀλλὰ δόλῳ ὀπιχειρῆσι) θαυματούμενος. Οἱ ἐν Φυλισαίοι
 πρὸς Δαλιλάν, πλὴν αὐτῶν γυναῖκα, ἐρχόμενοι πάντα λίθον κι-
 νῶσιν, ἵνα παρ' αὐτῆς πλὴν τῶν ἀνδρῶν ἀνδρείαν, καὶ τὴν τρεπὸν τῶν
 κρατῆν ἀετῶν μανθάνωσιν. Ὁ ἢ γυνὴ ἢ ἀπίστος, ὑπὸ ἐχθρῶν
 χιλίαις καὶ ἑκατὸν ἀργυροῖς διεφθαρμένη, εἰς ἀνεπίστατον αἰχρῶν
 αὐτὸν δόλῳ ἠπατημένον προσέδωκεν. Ὡς μέγιστος τὴ κακίας. Ὡς τὴ ἀπι-
 στίας βδελυρῆς. Αὐτὴν πλὴν γυναῖκα, τῶν ἀνδρῶν ἀγάπην καὶ πίσιν παν-
 τέλειον ὀφείλσκον, γνώμην οὕτω Φαύλλου καὶ ἀλλοτριαν ἀναφαί-
 νειν, καὶ ἀντὶ τῶν γάμων σωτηρίας ὀλεθρον μηχανᾶσθαι. Ὁμοίον
 ἢ τῶ Σωτήρι ἡμῶν ἐτύγχανεν, ὅς ὑπὸ ἰδίου τῶ μαθητῶ Ἰῶδα,
 τῶ Ἰῶδαίου μισθῶν τριάκοντα τῶ ἀργυρίων, προσέδοται καὶ πεπάλη-
 ται. Ὡς περιπαμβεῖς εἶναι, Ἰῶδαίης, τὴ λαὸν τῶν θεῶν, πρὸς τὴ ἐ-

αυτῶν βασιλέα τηλικῶτον οἰσηλατεύειν, καὶ πρὸς ἐκείνον χα-
χαλεπῶς Διακείσθαι. Ὡ Φαυλόταπε Ἰθά, τίς ἀνοιά σε ἐκρά-
τησε; Πῶ ὁ ἔρωσ καὶ ἡ θεραπεία εἰς τὸ ὄπισθίω σε καὶ διδάσκα-
λον; Ἰθα, πᾶσαι ἡ Οἰκημένη, ὁ ἕρανος τε καὶ ἡ γῆ ὠμοτάτω τήν σε
μοχθηρίαι βδελύθονται. Ὁ Σαμφῶν καὶν (ὡς πρὸς αὐτὸν εἴρηται)
ἐξαιρέτον τῶν ἰχθύν κέκτηται, καὶ τῶν βίαν τῶν ἐχθρῶν ῥαδίως ἐκ-
κλίβειν ἠδύνατο, μηδὲν ἤτιον ἑαυτὸν ἀλίσκεσθαι εἶασε, καὶ τῶν θε-
λήμασι τρισχιλίων ἀνδρῶν ἐνόπλων ὑπεχώρησεν. Ὁ Σωτῆρ εἰ
ἐ αὐτῷ τῆ δυνάμει εἰδὲς ἀντιμάχεσθαι δύνηται, κακίους ἢ ἰχθύν
καὶ ἀνδρεία πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων δύναμιν ὑπερβαίνει, ἀλλ' ὁ-
μως ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐνόπλων χειρῶν δεσμεύσθαι, δεδεμέ-
νον ἢ ἀπάρεσθαι ἀνείχε. Σαμφῶν μὲν ἴστων τὸ τροπὸν δεδεμέ-
νος παρ' Ἰθαίων, συμφυλετῶν ἑαυτῷ, τοῖς Φυλισαίοις πρᾶδέδο-
ται. Χερσὶς ἢ ὑπὸ Ἰθαίων, ὁμοφύλων ἑαυτῷ, δεδεμένῳ ἐθνη-
κῆ τῆ δόξῃ προσάγεται, καὶ ἀπὸ ἄλλων τῶν κριτῶν πρὸς ἄλλον, ἀπὸ
Πιλᾶτος πρὸς Ἡρώδην, ἐ πάλιν ἀπὸ τῶν πρὸς Πιλᾶτον ἔλκε-
ται, ἐμπαίζεται, κατακρίνεται, ὡς πρὸς τοῖς μαθηταῖς περιέρηκε.
Παραδοθήσεται τοῖς ἔθνεσι, ἐ μπωαυχθήσεται, ἐ ὑβριωθήσεται, ἐ **Luc. 18,**
ἐμπυοθήσεται. **32.** Διὰ τὴν ὁ Κύριος ἐθνηκῶν τῆ κρισὶ
προσφέρειτο, ἀναμφίβολόν ἐστι, τῶν γεγονέναι εἰ μόνον Δια τὸ ἴθις
Ἰθαίαις ἐλέγχειν, ἵνα πείθωσι, τῶν εἶναι ἐπηγγελμένον τὸν
Μεοσίαν, ἀλλὰ ἐ Δια τῶν τῶ σωτηρίας ἐ πίστεως ἡμῶν βεβαίω-
σιν, πάντες εἶναι τῶ Ἰθαίων ἐ ἔθνων, ἐ ὁμῶς πάσης τῆ γῆς Σωτῆρα.
Νῦν ἐ ἀκχώμεν, Κύριοι Ἀκροαταί, τῶν παιανίζοντες ἐ εὐάζοντες
Φυλισαίους, τῶ Σαμφῶνος ἐπικρατῆς ὄντας. Πᾶσαν γὰρ εὐαίῶν
εὐδαιμονίαν εἶναι ἐν ἐκείναις ἀπώλεια ὄντο, μηδὲν αὐτὸν ἀπολαύειν
δύνασθαι, πρὶν ἢ ἀδαμάντινον ἔσθαι Ἀχιλλεύς ἀπώλετο. Πό-
ση ἔν ἐχαιρον χαρὰ ἐ ἐθελιάμβευον, ἐπεὶ τὸ νικηφόρον κρατη-
θέντα ἠγκόασιν; Τοῖς ἢ Φυλισαίοις ἔχον ἤδη ἠμελεν, ἢ ὄφρα
αὐτὸν πάσαις ταῖς βασινοῖς πείρωσι, ἐ ἴσω ἴσον ὄπιφέρωσι. Καὶ
ἢ πᾶσαι ἐν τῶ Σαμφῶνι μεγάλα εἶναι δοκεῖ, μᾶλλον ἢ καὶ μα-
κρῶ ἐστι μείζονα καὶ μονονεὶ ἀποτροπαῖα, ἀίνα οἱ τῶ Πιλᾶτος
πραῖ-

εργαζώται τῷ Χριστῷ ἐξ ἀγάπης κολασήματα, ἐμπαιγμῆς καὶ βασάνης εἰσφέρουσι. Σαμψὼν, ὑπὸ χεῖρα τῶν ἐχθρῶν ὢν, τὰ δεσμά, οἷς περιεσρέφειο, ἐξω τῆς Ἡρωικῆς ἀνδρείας χρήσεως ἀυλομάτως προσδέξατο, ἵνα τὸς Ἰσραηλίτας ἀπ' ἐνισταμένων τῶν κινδύνων καὶ ἀπωλείας διαφυλάτῃ. Χριστὸς ἦ, μηδεὶν βιασθεὶς βιασμῷ, θυμῷ ἐκστῶ ταῖς τῶν ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐνέτυχε, καὶ τὸς βραχίονας ἰαχυρῶς δεῖξαι ἀσμένως ὑπέμεινε, ἵνα πῶ ὁ-ξείαν ῥομφαίαν ἔσ' αἰδίῃς ὀλέθρου ποῖς ἀνθρώποις ἐνεσῶτ' ἀπο-σρέφῃ. Πῶ, ὁ Σαμψὼν, ὡς ἤδη τῷ θανάτῳ ἐγγυτέρῳ, πολ-λά ὀξύτατα τῶν θανάτων προοίμια ἤδηται. Γυμνωθεὶς γὰρ πῶ κεφαλῶν, τῶν τριχῶν ἐσέρηται, δεσμοῖς δέδεταί, ἐχθροῖς εἰς γέλω-τα δεδοται, σκώμμασιν ἐνυβρίζετο, εἰς τέλ' ὀφθαλμῶν ἀικ-τερῶς ἐσερρίσκειτο. Ομοίως ὁ Χριστὸς προαύλια τῶν θανάτων ἐχρη-κεν ἔχ' ἢ ἦον σκληρότατα, ὅτι πρὸς τὴν πονηρῶν ἐνανθίων μὴ μόνον ἀσελγῶς ἐνυβρίζετο, πῶ αἰς τε βλασφημίαις καὶ κανχασμοῖς ἐκ-πετρύχωνται, ἀλλὰ καὶ φαύλως ἐ ἀσεβῶς πλείστας ταῖς βαπτί-νοις ὑποβέβληται. Σιγῶ τὰς μάστιγας, κολάφας, πληγὰς, πύ-σματ' ἀέφανον ἀκάνθινον, λόγχην, καὶ ἔτερα, οἷς ἀβλαβῆς ὁ σω-τῆρ ἀποτέθειται. Τελειοτάτ' ὁ Χριστὸς καταδικασθεὶς (Φρίτ-τω λέγειν) πρὸς θάνατον ἀπάγεται, πρὸς τὸ τῶν σαυρῶν ἰκρίον, ὡ ἀγνώτατον τῶν σωτῆρων σῶμα, δικῶν τῶν ληστῶν, προσαιτήον. Ο Σαμψὼν, εἰ καὶ ἀπὸ τῶν συσταλθεῖς, θεόθεν ἢ ἰαχυροποιηθεῖς, τὰ δεσμά καὶ βαρῦτατα ῥαδίως διέρρηξεν, ὡσεὶ μέγιστον τοῖς φυλι-σάοις δέξαι γενέσθαι. Μήτ' ἔλαττον σωτῆρ ὁ κάρπυς ἐν τῷ σαυ-ρῶ παμμεγίστην ἐαυτῶν πῶ δύναμιν, μὲν βαρυπῆτες τῶν παρόντων φόβω, ἐδήλωσε, τῶν σκότους ἐφ' ὅλλω πῶ Οικκισμένω γενομένω, τῶν ἡλίας ἀποκεκρυμμένω, τῶν καταπετάσματος ἰσ' ναῖ καὶ πε-τρῶν ἐχισμένων, τῶν μνημείων ἀνεωγμένων, τῶν νεκρῶν ἀνα-σάντων καὶ πάντων τῶν σοικείων λυτρωμένων. Ἡδη ἦ ὁ Σαμψὼν πῶ ἐχάτῳ τῶ ἀνδρείας καὶ μεγαλοψυχίας πῶν μεγαλῶν ὀπί-δειξιν ἐποίησε, καὶ τὸ ὄνομα τῆ τῶ θανάτων ἀφῆμια ἐιργάσατο ἀθάνατον, ὅταν δυοῖ ποῖς βραχίονι δύο τῶ οἰκίας κίονας λαβῶν, ἐκ

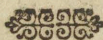
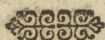
τῆ βίῃ, ὡς ἐν τῆ θανάτῃ ἐξήλυθε. Τί ἢ σεμνότερον τῆ Χρῆσῃ
 ἡμῶν; Τίνι ἢ καρτερίᾳ καὶ τίνι ὑπομονῇ αὐτὸς τὰς βραχίονας ἐν
 σκυρῶ διέτεινε, καὶ ἐξέπνευσε; Περιθλάμβησον σὺ, ὅστις ἂν εἴη,
 τὸ ἔνδοξον τῆς τῆ θανάτῃ γένεσθαι, ἀλλ' ὅμῃ βαρύτατον. Ἰδε, ὁ ἄν-
 θρωπῶν; Καὶ ἔβη, ὡς Σαμψὼν ἐ μόνον τῶν ὑβρεων δεινὸς γέγο-
 νεν ἐκδικητῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν Φυλισαίων μέγα πλῆθος τῷ ἑαυτῆ
 θανάτῳ κατέβαλε, καὶ αὐτὸν τὸν οἶκον κατέσπειφεν. Οὕτως ὁ
 Χρῆσθ θάνατῳ μεγαλοπεπέσασθαι, ἐγένετο θάμβῳ ὅλης τῆ
 γῆς, τῆ Σατανᾶ νικητῆς, πῶσις τῆ ταρταρέης βασιλείας, τῶν
 ἀμαρτημάτων καὶ τῆ θανάτῃ ἐκδικητῆς, τῆ βίῃ καὶ τῆ σωτη-
 ρίας ἡμετέρας θείαμβῳ. Σαμψὼν μὲν, ὁ τῶν Φυλισαίων
 αἰχμαλώτῳ γεγονώς, ἐν τῇ πόλει, τῇ Γάζα, κεκλεισμένων τῶν
 πυλῶν, περὶ πάντων Ἰππικῆς ἐφυλάχθη. Χρῆσθς ἢ ἐν
 τῷ φῶ, ἐσφραγισμένους τῆ μνήματῳ, ἀπεκλείετο ἀκρεβῶς καὶ
 πεφροντισμένως, ὅτι ἐνόμιζον, καταπίπτοντῳ ἴατε ἔταλαιπῶρες,
 ἀκινδύως ἑαυτῆς ἐν λιμένι ἔσεσθαι. Τελούταιον, ὡσπερ ὁ Σαμ-
 ψὼν ὄψυς τῆ τῆ αἰχμαλωτείας καὶ δευλείας δεσμῶ, ὃ ἐν τῇ Γάζα
 ἐκρατέτο, ἑαυτὸν ἀπέλυσε, καὶ τῆ ἄσεθ πύλας, σὺ τοῖς σαρ-
 μοῖς καὶ μοχλῶ, Ἰππικῆ κερυφῶ ἔσθαι ἔσθαι περὶ πᾶσι τῆ Χε-
 βρων, ἀνεβάσταξε, καὶ ἔτω τὰς χεῖρας τῆ ἐχθρῶν ἀπέφυγεν.
 Ὡσαύτως ὁ Σωτῆρ, χιιδέντων τῶν ἴθ θανάτῃ δεσμῶν, καὶ τῆ λίθῃ,
 μνημείῃ τῆ τῆ ἀφρημένῃ, μεγαλόδοξῳ ἢ θείαμβῳ ἀ-
 νέσει, τὰς τῆ ἀδὲ πύλας κατέσθαι, ἔ ἀπεκδυσάμεντῳ τὰς Δε-
 χὰς καὶ τὰς ἐξέσθαι εἰδαγματίσεν ἐν παρήσθαι, θείαμβῳ αὐ-
 τῆς ἐν αὐτῷ. Ὡ λαμπρότατον θείαμβῳ. Ὡ νίκῃ ἐνδοξον.
 Ἠλθε γὰρ ὁ Χρῆσθς περὶ ἡμῶν, ταλαιπῶρες ὄντας, ἐώρακε πῶ
 ταλαιπῶριαν ἡμῶν, καὶ κείνῃ ἀντ' ἡμῶν κατεπλήμῃσε.

Joh. 19, 5.

Colof. 2;
15.

Χαίρωμεν ἐν ἔ ἀγαλλιάμεθα, ὡ ἀκροατῆ, καὶ παντοδαπῆς χάρι-
 τας θυσιάζωμεν Κυρῆ Χρῆσθ τῷ Σωτῆρ, ὅς ὑπὲρ ἡμῶν ἀντίλυτρον
 ἐγένετο, καὶ ἡμῶν, ἀδίκους ὄντας ἔ ὑπὸ ζυγῆ ἴαν ἀμαρτηῶν βεβλη-
 μένας, δικαίους τε καὶ μακαρίους ἐποίησε, τὴν τε πεπληκῆσαν τῶν
 ἀνθρωπῶων σωτηρίαν τῷ ἡδῶ θανάτῳ καὶ ἀναστάσθαι ἀνέλαβε,
 καὶ

C

καὶ βίον αἰώνιον προσήγαγε. Τέτρω ἔσω δόξα καὶ κλέος, ἀνδρῶν
 ΤΕΑΟΥΣ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Græca loqui didicisse suas, *Haffnere*, meretur
 Laudes: Hinc lætor te quoque Græca
 loqui.

Nec laudem parient tantum, sed, crede, favo-
 rem

Magnorum ista Virum protinus ausa ferent.
 Hoc saltem Superi faxint, mage corpore firmus
 Hac & laude queas, hocque favore, frui!

*Deproperatis hisce versiculis animo dudum concepta
 vota fundit*

Pereximio Dno. Oratori

Joh. Christoph. Sturmius, P.P.

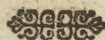
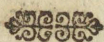
INter Typorum mystica sidera,
 Ceu Luna parvos luce sua fugat,
 Ignes, coruscat Phæbus ille
 Fæderis in veteris relecto

Simsoniana συγκρίσιως polo

Et Christiana: Pluribus ut docet

HAFFNERIANIS Flamma labris

Helladis una micans disertis.

*Ist hac, precamur, ceu domino stygem
Christus peremit calce, suâ suos
Et morte Samson vicit hostes,
Luce ferat Bona, nocte pulsâ.*

B. O. E. F.

Dan. Guil. Moller,
Prof. Publ.

Sic rectum, mi Haffnere, premis, me
judice, callem,
(nec post temonem jungis ineptus
equos)
Per linguas similes que gradus scanfurus
ad alta
Cœlestis Sophiæ culmina, dante Deo:
Quem Tibi (crede mihi) hoc magis ex-
periére faventem,
Quò mage virtuti porrò litare voles.

*Præstantissimo Oratori, Amico suo multis nominibus
estimatissimo, lubens meritoq; ita applaudit, ejus-
demque studia Musarum Patronis commendatissi-
ma esse cupit.*

M. S. P. Röttenbeccius,
Prof. Publ.
Rectam

Rectam instas, Dilecte, viam, qua Pindus aditur,
 Qua mons Aonidum scanditur; inde Sion:
 Unde queas aliis callem monstrare Salutis,
 Non sine laude DEI, non sine laude tua.
 Hoc utinam videant opibus præ plebe beati,
 Et iuvenem gnarum ritè piúmque, juvent!

Paucula hæc pro ratione otii
 sine figmento scribeb.
 gratulans

Joh. Gabr. Majer.

